

[ftm.nl](https://www.ftm.nl)

Het verraad van de PvdA-elite aan de sociaaldemocratie

Gastauteur

Nu de burger van zich heeft laten horen, vinden de elites het wel weer tijd om terug te gaan naar de verhoudingen van voorheen. Hiermee negeren zij volgens Hans van der Lugt echter de werkelijke reden van de ontevreden gevoelens, namelijk dat burgers zich verraden voelen door de sociaaldemocraten. Vanwaar dit gevoel? En welke gevolgen heeft het?

Na de rebellie van het boze plebs via Brexit en GeenPeil — en niet te vergeten Donald Trump in de VS — maakt de elite zich nu op voor een tegencoup om de gewone man weer terug op zijn plek te zetten. Democratie is immers een systeem waarin ‘zelfs het volk’ niet het laatste woord mag hebben, [meent](#) columnist Hans Goslinga. Dat leidt maar tot ‘*tyranny of the mob*,’ zo betoogt Robin Fransman in [zijn column](#) op FTM. Het volk bestaat namelijk uit de ‘*mindlessly angry*,’ stelt columnist James Traub in [Foreign Policy](#) in reactie op de Brexit. Het is de hoogste tijd dat mensen met verstand dat volk tegenhouden. Als dit niet gebeurt, dan moeten we er met de filosoof Plato voor vrezen dat onze democratie uiteindelijk in een dictatuur verandert, zo [waarschuwt](#) Andrew Sullivan. Voorzitter van de Europese Commissie (EC) Jean-Claude Juncker brengt het advies al in de praktijk met zijn voorstel om de rol van parlementen in het ratificatieproces van handelsverdragen

te beperken: zonder wet in de Tweede Kamer is er ook geen mogelijkheid tot een referendum.

In de steek gelaten

De voorstanders van een elitaire machtsgreep gaan voorbij aan de oorzaak van de kloof tussen top- en onderlaag van de samenleving: het verraad van de sociaaldemocraten. Met de opkomst van Paars en het afschudden van hun ideologische veertjes, hebben onze sociaaldemocraten de eigen achterban in de steek gelaten om te kunnen borrelen op de Amsterdamse Zuidas. De referenda van nu laten zien dat dit verraad verstrekkende gevolgen heeft.

Onze welvaartsstaat kent twee voorwaarden: geografische begrenzing en financiële solidariteit. Beide bestaan niet meer, dankzij de Europese Unie (EU) en onze 'elite'. Een deel van de bevolking voelt zich hierdoor bedreigd. De angstige en ontevreden gevoelens die hieruit voortvloeien, hebben geleid tot Brexit en GeenPeil. En dat lijkt nog maar het begin.

"Onze welvaartsstaat kent twee voorwaarden: geografische begrenzing en financiële solidariteit. Beide bestaan niet meer, dankzij de EU en onze 'elite'"

Aftakelende welvaartsstaat

Uitbreiding van de EU naar het oosten heeft geleid tot een influx van goedkope arbeidskrachten, die dankzij allerlei slimme constructies buiten de cao kunnen worden gehouden. Liberalisering deed hetzelfde door de enorme toename van het aantal zzp'ers. Verder is er een aanzienlijke groei van goedkope concurrentie aan

de onderkant van de arbeidsmarkt — goedkoop voor de werkgever en slecht voor de solidariteit. Aan de top wordt ook hard gewerkt aan het ondermijnen van de solidariteit, door het faciliteren van belastingontwijking in wederom een internationale *race to the bottom*. Wie betaalt er nog voor onze welvaartsstaat als ‘de elite’ geld wegsluist naar Panama en verder?

Aan de top wordt ook hard gewerkt aan het ondermijnen van de solidariteit

In deze langzaam aftakelende welvaartsstaat moet de laatste jaren wel opeens een enorme toestroom aan vluchtelingen worden opgevangen — vluchtelingen die nota bene het gevolg zijn van falend buitenlands beleid, begonnen met de door Nederland gesteunde inval in Irak en gevolgd door het gratis bombarderen van verschillende landen in het Midden-Oosten.

De Griekse burger

Het is ongelooflijk hoe naïeve — of doortrapte — ‘linksmensen’ zich gedurende deze ontwikkelingen laten misbruiken door opportunistisch rechts. Hoe is het in hemelsnaam mogelijk dat een sociaaldemocraat als Jeroen Dijsselbloem, minister van Financiën, namens ons de Griekse burger in de armoede stort en de protesterende Griekse kiezer tegelijkertijd monddood maakt? Geen enkele democratisch gekozen regering zou het ooit lukken haar eigen bevolking maatregelen op te leggen vergelijkbaar met wat in onze naam aan de Grieken wordt opgelegd. De Griekse burgers kozen dan ook een leider die zich zou verzetten, premier Alexis Tsiprias, en zij verwierpen de EU-maatregelen in een referendum. ‘Wij’ hebben bij monde van de sociaaldemocraat Dijsselbloem echter een broertje dood aan de Griekse democratie. We knijpen

de Grieken uit en brengen ze aan de bedelstaf, zoals laatst in detail werd [beschreven](#) door Edward Geelhoed, correspondent in Athene.

Hoe is het mogelijk dat een sociaaldemocraat als
Dijsselbloem namens ons de Griekse burger in de armoede stort?

Sociaaldemocraat Dijsselbloem opereert als bloedeloze pion van de internationale financiële wereld zonder democratisch mandaat. Hij houdt zich niet bezig met de Griekse burger. Het zijn uiteindelijk niet zijn kiezers. Dijsselbloem houdt zich slechts bezig met het internationale financiële spel — een ‘spel’ zolang je maar hoog genoeg in de top zit en geen Griekse middenstander, arbeider of gepensioneerde bent.

Verzet

Er zijn twee politieke stromingen die uiting geven aan de onvrede van de Europese burger — ook al gooit ‘de elite’ deze op één hoop door ze als gevaarlijk populistisch te bestempelen. De ene stroming legt de nadruk op het sociale aspect en de andere op de nationalistische tendensen. In Nederland mogen we ons in de handen knijpen dat deze twee stromingen op partijniveau gescheiden zijn, namelijk in de SP en de PVV. Is er iemand geïnteresseerd in een gedachte-experiment waarin het nationalistische en socialistische verzet zich verenigen tot één grote beweging?

De zelfbenoemde elite in Nederland en Europa zou afstand moeten doen van elk moreel superioriteitsgevoel. De EU was ooit bedoeld voor het vreedzaam samenleven van Europese volkeren in redelijke welvaart, niet voor het faciliteren van schimmige financiële praktijken die leiden tot megacrises, belastingontwijking of

arbitragemechanismes als ISDS, die zich onttrekken aan onze rechtsstaat.

"Een elite die nu eigenlijk zegt niets te willen weten van de onvrede, zal verantwoordelijk zijn voor steeds grotere maatschappelijke chaos"

Toekomstig schrikbeeld

Het prettige van democratie is dat de bevolking een rem zet op het uit de bocht vliegen van de elite door gebrek aan realiteitszin.

Hongersnoden komen in democratieën vrijwel nooit voor omdat geen enkele bevolking dat van haar regering accepteert, zoals Nobelprijswinnaar Amartya Sen constateerde. Een ander prettig historisch gegeven in deze onzekere tijden is dat democratieën nooit oorlog met elkaar voeren. Zijn referenda voer voor onredelijk populisme? Zwitserland doet het al 500 jaar uitstekend en heeft nooit de neiging gehad om veroveringsoorlogen te voeren. Saai wellicht, maar wel een land dat werkt.

Het praktische voorbeeld van Zwitserland zegt meer over de werking van democratie en referenda dan de theorieën van Plato: democratie zal leiden tot dictatuur, dus moeten we er maar niet aan beginnen en in plaats daarvan een vorm invoeren van... Ja van wat eigenlijk? Van een dictatuur door onze 'elite'?

Een elite die nu eigenlijk zegt niets te willen weten van de onvrede aan de onderkant van de samenleving en die het eigen beleid niet wil aanpassen, zal verantwoordelijk zijn voor steeds grotere maatschappelijke chaos. Met als toekomstig schrikbeeld een toenemend nationalistisch en socialistisch sentiment als reactie op de uit de hand gelopen praktijk van neoliberaal economisch beleid,

chaotische EU-expansie en Brusselse bureaucratie.

Over de auteur

Auteur Hans van der Lugt is schrijver, journalist en media-adviseur. Hij is gevormd door een lange loopbaan als journalist onder meer bij NRC Handelsblad, waarvoor hij lange tijd correspondent was in Tokyo en als economieredacteur.

[Lees verder Inklappen](#)

Dit artikel krijg je cadeau van Follow the Money.

Diepgravende onderzoeksjournalistiek kost tijd en geld. Steun ons en

[word lid](#)

